

2-78/28

СЛУЖБЕНА ПРАГМАТИКА

СЛУЖБЕНИКА ИСЛАМСКЕ ВЕРСКЕ ЗАЈЕД-
НИЦЕ НА ПОДРУЧЈУ ВАКУФСКО-
МЕАРИФСКОГ ВЕЋА
У СКОПЉУ

СКОПЉЕ, 1932

Штампарија „Јужна Србија“, Принца Ђорђа 11

Београд

ДЕЛО НОВИ ИНВЕНТАР бр. 1900
1 јануара 1942. год.
Београд.

СЛУЖБЕНА ПРАГМАТИКА

СЛУЖБЕНИКА ИСЛАМСКЕ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ НА
ПОДРУЧЈУ ВАКУФСКО-МЕАРИФСКОГ ВЕЋА У СКОПЉУ

СКОПЉЕ, 1932

Штампарија „Јужна Србија“, Принца Ђорђа 11

1 Опште одредбе

§ 1.

Овом се Прагматиком уређују службени односи службеника Исламске верске заједнице на подручју Вакуфско-меарифског вијећа у Скопљу.

§ 2.

Службеником Исламске верске заједнице сматра се свако лице надлежно постављено и одређено за вршење које службе или власти, која је одређена и ограничена надлежношћу дотичног службеника.

§ 3.

За намештење у службу Исламске верске заједнице тражи се, да је молитељ:

1. Припаданик Исламске вероисповести;
2. Држављанин Краљевине Југославије и да је регулисао војну обавезу;
3. Да је навршио 18, а није прекорачио 40 година живота изузев случајева прописаних Законом о Избору Реис-Ул-Улеме чланова Улема Меџлиса и Муфтија Исламске верске заједнице Краљевине Југославије, према § 3 Закона о Исламској верској заједници, и о принадлежностима верских службеника те заједнице од 4. јуна 1930;
4. Душевно и телесно способан за службу;
5. Да није под старатељством или стечајем, или да није над њим продужена очинска власт;
6. Даброг моралног и друштвеног владања;
7. За дотично место стручно оспособљен;
8. Потпуно вешт државном језику у говору и писму;

МВ.ДР. 3630*

9. Да поднесе уверење о брачном стању и броју деце те годинама њиховог рођења.

Ако нема за које место световног карактера компетената Исламске вере вреди пропис § 96 Устава Исламске верске заједнице.

§ 4.

Квалификацију верских службеника прописаће Улема Меџлис, а квалификацију осталих службеника Управни одбор Вакуфско-меарифског вијећа у року од 6 месеци иза ступања на снагу ове Прагматике.

Ако за службено место нема компетената са прописаном формалном квалификацијом, могу се та места поделити и молитељима мање формалне на образбе, ако се установи, да су дугогодишњом праксом у истој или сличној служби стекли фактичну способност за то место.

§ 5.

У службу Исламске верске заједнице не могу бити примљене особе, које су осуђене због злочина, док трају последице закона, које их искључују од извршавања јавног звања.

Особе осуђене због деликата из похлете за иметком не могу никад получити службу Исламске верске заједнице. Исто тако не могу получити службу лица, за које се може установити из аката управних власти Исламске верске заједнице, да су починили овакав деликат и ако нису осуђена.

§ 6.

Упражњена службена места попуњују се у првом реду унапређењем постојећих службеника. Код унапређења имаде се поступити по § 4. ове Прагматике. Прописи овога §-а не односе се на постојеће службенике (аналогно § 96 Устава). У колико се упражњена места не могу на овај начин попунити, имаде се за свако упражњено место, ако

то нађе за сходно надлежна власт, која поставља, расписати натечај у којем се имају тачно навести услови, наведени у § 3, 4 и 5 ове Прагматике.

§ 7.

Прелаз из једне струке у другу струку, било у опште, било пригодом унапређења допушта се једино у случају ако дотични службеник одговара условима § 4 ове Прагматике.

§ 8.

Постављење бива најпре на годину дана привремено те онда, ако се службеник покаже способним, дефинитивно. О добијању сталности за службенике одлучује она власт, која и поставља.

Лицима, која су се истакла својим радом, може се изузетно признати сталност од дана ступања у службу.

Време привремене службе рачуна се за напредовање и пензију.

Службеницима, који би из државне, самоуправне службе, или слободне професије прешли у службу Исламске верске заједнице, може се урачунати за напредовање и пензију време, које су провели у ранијој служби.

О овоме по предлогу Управног одбора Вакуфско - меарифског већа одлучује Вакуфско - меарифско веће.

§ 9.

Ниједно службено место несме се попунити, које није системизирано. О системизирању места одлучује Вакуфско-меарифско веће у смислу § 40 тачке 10 Устава Исламске верске заједнице.

§ 10.

У колико Законом о Избору Реис-ул-Улеме, чланова Улема Меџлиса и муфтија Исламске верске заједнице Краљевине Југославије, према § 3 Закона

о Исламској верској заједници и о принадлежностима верских службеника те заједнице од 4 јуна 1930. год. и Уставом Исламске верске заједнице Краљевине Југославије од 9. јула 1930. год. није друкче одређено верске службенике поставља Улема Меџлис, а остале Управни одбор Вакуфско-меарифског већа у које се убрајају и чиновници Вакуфске Дирекције.

§ 11.

Прописи за дефинитивне службенике Исламске верске заједнице вреде и за привремене намештенике, дневничаре и служитеље у колико за ове није према нарави ствари штогод посебно одређено.

§ 12.

Дефинитивни службеници као и привремени намештеници и дневничари одговорни су за свој рад и за сваку штету, коју би нанели Исламској верској заједници неисправним радом, или пропуштеном дужношћу. (§ 94 Устава Исламске верске заједнице).

§ 13.

Службеник Исламске верске заједнице не може поред своје редовне службе имати другу споредну, осим ако му то ћадлежна службена власт допусти.

§ 14.

Рођаци по правој линији или по побочној до 4 степена закључно не могу бити у непосредном службеном односу старешине и подручног службеника.

II Подела службеника и распоред звања.

§ 15.

Службеници Исламске верске заједнице деле се у седам група.

A) Верски службеници:

- I. група: чланови Улема Меџлиса;
- II. група: Муфтије;
- III. група: Муфтије, тајник Улема Меџлиса;
- IV. група: помоћни тајник Улема Меџлиса, муфтијски тајник и мудерис;
- V. група: референт Улема Меџлиса, муфтијски тајник и мудерис;
- VI. група: муфтијски тајник, муалим-имам, муалим, имам и архивар;
- VII. група муалим-имам, муалим, имам, имам матичар и архивар.

B) Вакуфски службеници:

- I. група: Вакуфски директор;
- II. група: инспектор;
- III. група: тајник и шеф рачуноводства;
- IV. група: референт, контролор;
- V. група: помоћни референт, књиговођа и шеф архива;
- VI. група: помоћни референт, економ, помоћни књиговођа, архивар и пословођа Српског вакуфско-меарифског поверенства ;
- VII. група: пословођа Српског вакуфско-меарифског поверенства и помоћни чиновник.

Попуњење свих системизираних звања оvisи о службеној потреби. У истој групи може бити уврштено и више службеника са истим звањем.

III. Дужности и права службеника.

A) Дужности службеника:

§ 16.

Сваки службеник при ступању у службу дужан је положити заклетву пред претпостављеним сарешином, која гласи:

„Ja H. H. заклињем се Свемогућим Богом, да

ћу се покоравати постојећим прописима Закона и свим наређењима својих претпостављених у границама ове Прагматике и постојећих прописа, у служби и изван службе пристојно понашати, да ћу чувати службену тајну, да ћу своју дужност вршити савесно, марљиво и непристррано имајући на уму интересе Исламске верске заједнице и избегавајући све оно, што би било на штету поверене ми службе“.

Валахи (односно у случају § 96 Устава Исламске верске заједнице „Тако ми Бог помогао“), Амин.

О полагају службене заклетве има се сачинити записник, који ће потписати службеник, а оверити његов старешина. Акта и записник о заклетви службеника чувају се у архиви дотичног надлежства, у колико није друкче прописано којим законским прописом.

Служба почиње даном полагања заклетве и од тога дана службеник стиче право на принадлежности.

§ 17.

Осим дужности споменуте у претходном §-у имаде сваки службеник Исламске верске заједнице сусретати са одговарајућим поштовањем чланице тела Исламске верске заједнице и од себе чином старије службенике, а према млађим и странкама бити уљудан и сусретљив. У своме приватном животу морају се службеници часно и пристојно понашати.

Сви службеници дужни су строго чувати уредовну тајну у колико нису Законом обавезни на исказ.

§ 18.

Сваки службеник дужан је одржавати прописане уредовне часове. Ако захтева интерес службе морају службеници радити и преко нормалних уредовних часова, а да им зато не припада накнада.

§ 19.

Ко ступи у службу Исламске верске заједнице има се јавити на дужност у року од 14 дана, од дана када му је саопштено постављење у противном сматра ће се као да није ни постављен. У случају оправданог разлога може се овај рок про-дужити најдуже до 3 месеца.

§ 20.

Осим у случају болести, одсуства, или каквог другог темељитог разлога не сме ни један службеник без дозволе свога претпостављеног за време уредовних часова изостати или се удаљити од дужности.

Сваку запреку у вршењу службе имаду службеници одмах пријавити своме претпостављеном.

§ 21.

Службеник несме примити никакав поклон у новцу, или другим вредностима нити какву добит, којој би био шиль да утиче на његово службено опредељење службеног посла.

§ 22.

У случају болести ако иста траје преко 3 дана, службеник је дужан на захтев свог непосредног претпостављеног предложити лечничку сведоцбу.

Ако болест траје преко 14 дана имаде то непосредни старешина за верске службенике пријавити Улема Меџлису, а за остале Управном одбоју Вакуфско-Меарифског Већа ради знања и даљњег поступка. Овој пријави мора увек бити приложена лечничка сведоцба.

Службеник у случају болести, због које не може вршити службу годину дана, од дана када је престао долазити на дужност, има се пензионисати, а ако нема право на ову, има се одпустити из службе.

§ 23.

За сваког активног службеника води ће се „Службенички лист“ који садржи његове личне и породичне односе, његове квалификације, принадлежности, свако напредовање, отсуство, боловање, оцену и отпуст из службе, као и дисциплинске казне и слично. Службенички лист попуњава се приједом наступа службе на основу предложених докумената.

Службеник је дужан пријавити непосредном старешини све промене у његовим личним и породичним односима, које имају утицаја на његов службени однос.

B. Права службеника.

§ 24.

Сви службеници Исламске Верске Заједнице имају право:

1. На принадлежности и предујам;
2. На путне трошкове и дневнице у случају службеног путовања, или премештаја по потреби службе;
3. На аутоматско напредовање и чин;
4. На годишњи одмор;
5. За случај смрти има породица право на трошак сахране;
6. Стални службеници и њихове породице имају право на пензију под условима, што су наведени у одредбама о пензији;
7. Право да употребљавају наслов, који је скопчан са њиховим чином.

§ 25.

Службеницима Исламске Верске Заједнице припадају ове редовите принадлежности месечно:

Плата. I. група: 1. степен Дин. 3.000.—, 2. степен Дин. 2.900.—, 3. степен Дин. 2.800.—, 4. степен Дин. 2.700.—;

II. група: 1. степен Дин. 2.600.—, 2. степен Дин. 2.500.—, 3. степен Дин. 2.400.—, 4. степен Дин. 2.300.—;

III. група: 1. степен Дин. 2.200.—, 2. степен Дин. 2.100.—, 3. степен Дин. 2.000.—, 4. степен Дин. 1.900.—;

IV. група: 1. степен Дин. 1.800.—, 2. степен Дин. 1.700.—, 3. степен Дин. 1.600.—, и 4. степен Дин. 1.500.—;

V. група: 1. степен Дин. 1.400.—, 2. степен Дин. 1.300.—, 3. степен Дин. 1.200.—, и 4. степен Дин. 1.100.—;

VI. група: 1. степен Дин. 1.000.—, 2. степен Дин. 900.—, 3. степен Дин. 800.—, и 4. степен Дин. 700.—;

VII. група: 1. степен Дин. 600.—, 2. степен Дин. 500.—, 3. степен Дин. 400.—, и 4. степен Дин. 300.—.

Положајни додатак који износи:

За I. групу Дин. 1.700.—, за II. Дин. 1.400.—, за III. Дин. 1.100.—, за IV. Дин. 800.—, за V. Дин. 600.—, за VI. Дин. 400.—, и за VII. Дин. 200.—.

Лични додатак на скупоју који износи:

За I. групу Дин. 1.300.—, за II. Дин. 1.200.—, за III. Дин. 1.100.—, за IV. Дин. 1.000.—, за V. Дин. 900.—, за VI. Дин. 800.— и за VII. Дин. 700.—.

Положајни и лични додатак на скупоју припада у седишту Улема Меџлиса са 100%, у седиштима Муфтијстава са 90%, у седиштима Среских вакуфско-меарифских поверенстава са 70% и у осталим местима са 60%.

Аутоматско напредовање у виши степен следи сваке три године, а пошто је навршио 12 година у једној групи, односно када је прошао све степени прелази у почетни степен више групе.

Напредовање може бити задржато у случају суспензије, дисциплинске казне, кривичне осуде и неповољне годишње оцене службеника.

Службенику, који је постављен за вршење више служби (звана) припадају принадлежности само

за једну службу (зывање), али у нарочитим и оправданим случајевима може надлежна власт за постављање таквом службенику дати виши степен његове групе.

§ 26.

Принадлежности контрактуалних службеника одређују се уговором.

§ 27.

Додатак на звање може се у границама буџета одредити службеницима, чије је звање нарочито истакнуто као и за службенике оних звања у којима се служба врши са стално увећаном пажњом и нарочитим напором.

Ове додатке као и њихову висину одређује Вакуфско-меарифско веће.

§ 28.

Дневничарима припада дневница коју одређује власт, која је надлежна за постављање у висини од 600.— до 1.500.— динара месечно.

§ 29.

Плате служитеља износе месечно:

1. степен Дин. 1.200.—, 2. Дин. 1.100.—, 3. Дин. 1.000.—, 4. Дин. 900.—, 5. Дин. 800.— и 6. Дин. 700.—

Додатак месечно износи: 1. степен Дин. 800.—, 2. Дин. 700.—, 3. Дин. 600.—, 4. Дин. 500.—, 5. Дин. 400.— и 6. Дин. 300.—

Аутоматско напредовање служитеља у виши степен следи након 5 година.

§ 30.

Све принадлежности исплаћују се службеницима почетком месеца унапред уз одбитак пореза и других јавних даља и приноса за пензиони фонд.

Принос за пензиони фонд износи 5% свих принадлежности активних службеника, односно службеника који имају право на пензију.

Контрактуалним службеницима исплаћују се принадлежности према уговору, а дневничарима према одредби наредбодавца.

Контрактуални службеници као и дневничари не плаћају принос за пензиони фонд.

§ 31.

Дефинитивним службеницима може Управни одбор Вакуфско-меарифског већа у случају веродостојне потребе дати предујам на плату до висине тромесечних целокупних принадлежности. (§ 44 тач. 10 Устава).

Овај предујам ваља повратити у највише 18 месечних оброка одбијањем код месечне исплате принадлежности.

Веће предујмове даје Вакуфско - меарифско веће.

§ 32.

Ако службеник, који је примио предујам буде пензионисан имаде се предујам одбијати од пензије, ну ако умре, или буде отпуштен, а не може се предујам наплатити од његове остале имовине, несме се одбијати од посмртнине или пензије удовице односно узгојног приноса деце, нити уписати у терет пензионог фонда.

Док год службеник није предујам повратио не може се драге воље одрећи службе.

§ 33.

Службеницима који у служби Исламске верске заједнице путују и бораве изван седишта места службовања припада осим принадлежности посебна накнада.

Нормална накнада у име путних трошка састоји се из:

а) дневница, које износе за I групу Дин. 200.—, за II, III и IV групу Дин. 150.— за V. и VI. групу Дин. 100.— и за VII. групу Дин. 50.—

Дневничарима и служитељима Дин. 30.—

б) Накнада за подвоз припада: на жељезници за I., II. и III. групу I. класа, за IV. до VII. групу II. класа, док дневничарима и служитељима припада III. класа.

в) У случају службеног путовања паробродом припада свим категорисаним службеницима право на I. класу, а дневничарима и служитељима на II. класу.

г) Код путовања где нема жељезнице припада километражу службеницима до укључиво VI. групе од Дин. 4.—, VII. групе Дин. 3.— а дневничарима и служитељима Дин. 2.— од сваког започетог километра.

Остали са службом скопчани трошкови могу се накнадити ако су доиста били потребни, те ако их рачунополагач веродостојно докаже.

Као дан рачуна се време од 6 до 24 сата, а испод 6 сати пола дана.

§ 34.

За путовања увек је потребан писмени налог, за верске службенике Улема Меџлиса, а за остале Вакуфске Дирекције. Сваком се путном рачуну мора приклопити тај налог. Путни рачун мора се предложити до 14 дана иза повратка са пута под претњом губитка права на накнаду још не подмирених путних трошкова.

§ 35.

На путне трошкове службеник има право на примеран предујам и то највише до 2/3 самих приближно обрачунатих трошкова.

§ 36.

Исте путне трошкове и дневнице добивају службеници у случају премештења по потреби службе, осим тога путне трошкове за породицу и фактичне издатке за превоз кућног намештаја.

§ 37.

У колико у § 57 Устава Исламске верске заједнице није друго одређено, сваки службеник има право на годишњи одмор, који је за службенике I., II., III. и IV. групе 4 недеље, V. и VI. 3 недеље и VII. групе 2 недеље.

Годишњи одмор дневничара и служитеља траје једну до две недеље дана.

Време трајања годишњег одмора имаде се удесити тако, да нормалан рад званичних послова не буде спречен.

Ако уставом Исламске верске заједнице није што друго одређено годишње одморе за верске службенике дозвољава Улема Меџлис, а за остале Вакуфски Директор. Ово исто вреди и за осталу осуства.

Боловање нерачуна се у годишњи одмор.

Осим годишњег одмора може сваки службеник у хитним и оправданим случајевима добити од свог старешине одсуство до три дана. Ова хитна одсуства могу се дозвољавати највише три пута у једној календарској години.

§ 38.

Привременим службеницима може се служба одказати на 6 недеља а служитељима и дневничарима на 4 недеље.

§ 39.

По смрти службеника, активног или пензионисаног добива његова породица на име сахране његову двомесечну плату.

§ 40.

Ако сталан службеник пре него стекне право на пензију тако оболи, да постане неспособан за службу и због тога буде отпуштен из службе може се њему, а за случај смрти његовој поро-

дици дати ћа име помоћи 20 до 30% његових последњих принадлежности.

IV. Дисциплински прописи.

§ 41.

За верске службенике прописаће Врховно верско старешинство у смислу § 99 Устава Исламске верске заједнице у споразуму са оба Улема Меџлиса Уредбу о дисциплинском поступку.

За све остale службенике Исламске верске заједнице на подручју Вакуфско-меарифског већа у Скопљу важе наведени дисциплински прописи.

§ 42.

Службеник који повреди своје дужности у служби или ван службе биће кажњен због неуредности или дисциплинског преступка.

Казна за неуредност изриче се ако повреда дужности не прелази обим обичне неуредности.

Ако је неуредност већег замашаја, или је поновљена, или су отежане опште околности под којима је повређена службена дужност, или ако постоји каква штета или опасност за интересе службе - сматра се то као дисциплински преступак.

Суђење по кривичном Закону не искључује дисциплинског поступка.

§ 43.

Казне за неуредности су опомена и новчана казна.

Новчана казна у поједином случају не може премашити 10% службеникове месечне плате. Казна ради неуредности не уноси се у службенички лист.

§ 44.

Казну за неуредност изриче непосредни старешина или старешина вишег надлештва. Одлука о казни има се службенику доставити писмено.

Против одлуке о казни за неуредност може се службеник у року од 14 дана жалити старешини непосредног вишег надлештва чије је решење извршно.

§ 45.

Новчана казна одбија се од принадлежности службеника у корист пензионог фонда.

§ 46.

Неуредности застаревају за годину дана.

§ 47.

Дисциплински су преступи у главном ови:

1. неморално и недостојно владање службеника;
2. лакомислено задуживање;
3. немарност и неуредност при извршавању службе;
4. непослушност спрам наредаба претпостављених;
5. прављење сметње и свађе са друговима у служби;
6. издавање службене тајње;
7. дела и пропусти, којима службеник хотимично наноси штету имовини Исламске Верске Заједнице или је доводи у опасност;
8. све остale повреде службене дужности у колико се не сматрају неуредностима.

§ 48.

Дисциплинске су казне:

1. укор;
2. умањивање месечне плате најдаље кроз годину дана, тиме да ово умањивање у једном месецу не може бити веће од 20%;
3. искључење од напредовања у виши степен односно у вишу групу најдаље за три године;
4. стављање у пензију без умањења пензијских принадлежности;

5. стављање у пензију са умањењем пензијских припадностима највише до 20%;
6. одпуштање из службе.

§ 49.

Све правомоћне дисциплинске казне уносе се у службенички лист, а бришу се након три године иза издржане казне, ако се је дотични службеник кроз то време добро владао тако, да није имао никакве казне за неуредност или дисциплински преступ.

Дисциплинске казне не искључују прогона пред судом и тражења одштете.

§ 50.

Дисциплинску казну због преступа изриче дисциплински суд на основу дисциплинских прописа.

Дисциплински суд Управног одбора, који се састоји од три члана Управног одбора решава дисциплинске ствари против службеника V, VI и VII групе и против дневничара и служитеља.

Дисциплински суд Вакуфско-меарифског већа, који се састоји од 5 чланова Вакуфско-меарифског већа решава дисциплинске ствари против службеника I, II, III и IV групе и жалбе против одлука и пресуда дисциплинског суда Управног одбора.

Жалбе се могу предати у року од 14 дана рачунајући од дана доставе.

Против решења дисциплинског суда Вакуфско-меарифског већа нема даљијег правног лека.

Чланови дисциплинског суда Управног одбора и Вакуфско-меарифског већа и њихови заменици бирају се сваке године између чланова Управног одбора односно Вакуфско-меарифског већа првенствено, који су настањени у Скопљу.

Дисциплинском суду преседава по рангу најстарији члан тога суда.

§ 51.

Непосредни старешина дужан је, чим дозна

за дисциплински преступ службеника да изврши потребно извиђање, да га преслуша и да цели акт службеним путем предложи надлежном дисциплинском суду. У случају тешке повреде службе или кривичног дела има непосредни старешина окривљеног службеника суспендовати од службе, доставити му образложени закључак и о томе одмах известити дисциплински суд и вишег старешину.

Против закључка о суспензији може суспендовани службеник поднети дисциплинском суду своје приговоре у року од 14 дана.

§ 52.

Дисциплински суд одлучује већином гласова да ли ће се окривљени ставити под дисциплинско поступање и суспензија потврдити или не.

Кад одлучи, да нема места стављању под дисциплинско поступање било зато, што нема дела или зато што постоји дело, које би се могло казнити само као неуредност, вратиће акта непосредном старешини на надлежно поступање.

Кад одлучи, да се окривљени стави под дисциплинско поступање наредиће евентуално допуњење дисциплинског ислеђења или ако сматра да је ствар довољно ислеђена одредиће претрес.

У случају суспензије имаде се одмах донети одлука да ли се суспензија потврђује или укида.

Против одлуке, којом се суспензија потврђује може се окривљени у року од 14 дана жалити на дисциплински суд Вакуфско-Меарифског Већа.

§ 53.

За време трајања суспензије обустављају се све припадности суспендованог службеника, те ће му се накнадно исплатити кад буде право-снажно ослобођен сваке кривње.

Ако нема других срестава за издржавање, може му се за време трајања суспензије исплаћивати једна половина до 3/5 његових припадности.

§ 54.

Када се против једног службеника поведе редовно кривично поступање, дужност је његовог непосредног старешине, да о томе одмах извести надлежни дисциплински суд. Исто тако ће дисциплински суд, ако нађе да у радњи службеника стоји дело кажњиво по кривичном закону, акт доставити редовном Суду и о томе известити старешину.

У првом и другом случају дисциплински ће суд одлучити да ли ће против службеника повести дисциплинско поступање упоредо са кривичним или ће га одложити до свршетка кривичног поступка.

§ 55.

У одлуци којом се службеник ставља под дисциплинско поступање односно којом се одређује претрес има се назначити дело за које се откријује са кратким образложењем и доказима.

Против ове одлуке нема места жалби.

§ 56.

Претрес одредиће се тако да се оптуженом службенику остави бар осам дана од дана доставе позива.

Ако не дође, претрес ће се обавити и пре суда изрећи и без њега. Оптужени се може бранити или изабрати брачиоца између других службеника Исламске верске заједнице од исте струке.

§ 57.

Претрес је усмен и јаван, а може бити и тајан, кад дисциплиски суд нађе да то захтевају јавни обзирни или интереси Исламске верске заједнице.

Претрес се обавља код Вакуфске Дирекције, која ће од случаја до случаја одредити као дисциплинског тужиоца једног старијег службеника од исте струке, којој откријевани припада и једног деловођу.

§ 58.

Претрес почиње читањем одлуке, којом је одређен претрес и наставља се преслушање откријевног евентуално позваних сведока и вештака, те читањем важних аката.

Оптужени, његов брачиоц и дисциплински тужилац имају права давати изјаве и стављати предлоге.

По завршеном доказивању добива реч дисциплински тужилац, зајим брачилец а последњу реч има оптужени.

О претресу се води записник, у који се уписује дан претresa, имена чланова дисциплинског суда, деловође, и странака те претрес у главним тачкама.

О већању и гласању, које је тајно, води се одвојен записник. Оба записника потписује претседник и деловођа.

§ 59.

Дисциплински суд суди по слободном уверењу и доноси своју пресуду већином гласова.

У случају потребе може пре доношења пресуде замолити надлежни срески суд, да преслуша сведоке и вештаке под заклетвом.

§ 60.

Пресудом дисциплинског суда оптужени се или ослобођава или казни за дисциплински преступ. Пресуда се проглашује усмено на завршетку претresa, а саопштава се писмено оптуженом и дисциплинском тужиоцу најкасније за осам дана иза претresa. У пресуди се има одлучити о кривњи и казни и о накнади трошкова дисциплинског поступка. У колико се оптужени ослободи, сноси трошкове поступка Исламска верска заједница, иначе оптужени.

§ 61.

Против пресуде дисциплинског суда Управ-

ног одбора могу се оптужени и дисциплински тужилац жалити у року од 14 дана на дисциплински суд Вакуфско - меарифског већа. Жалбом се одлаже извршење пресуде.

§ 62.

Дисциплински суд Вакуфско-Меарифског Већа решаваће жалбу у нејавној сједници без претреса, кад нађе да није на време предата или да треба надопунити ислеђење и поновити претрес пред Првостепеним дисциплинским судом.

У првом ће случају одбити жалбу, у другом пресуду поништити и предмет вратити надлежном дисциплинском суду првог степена.

Ако пак нађе да нема битних недостатака и да је жалба благовремено предата одредиће претрес ради пресуђења. Поступак на овоме претресу пред дисциплинским судом другог степена исти је као и пред дисциплинским судом првог степена.

Дисциплински суд другог степена не може осудити на строжију казну, ако није дисциплински тужилац подnio жалбу.

§ 63.

Кад пресуда постане извршна послаће претседник дисциплинског суда првог степена оверени препис пресуде непосредном старешини службеника ради извршења казне и уписа у службенички лист.

§ 64.

Кривице, које поред дисциплинске одговорности повлаче и кривичну одговорност за злочинство или друго нечасно дело незастаревају дисциплински. Остале дисциплинске кривице застаревају за 5 година.

§ 65.

Смрћу оптуженог прекида се дисциплински поступак.

§ 66.

Службеник осуђен на дисциплинску казну у року од једне године може затражити поновљење дисциплинског поступка, ако изнесе нове чињенице и доказе за које прије није знао и којима се може утврдити његова невиност. О поновљењу дисциплинског поступка одлучује дисциплински суд, који је судио у првом степену и то без усменог претреса.

§ 67.

Дисциплински суд, када допусти поновљење у корист оптуженог, може га и без поновног претреса ослободити или га осудити на мању казну.

Против решења дисциплинског суда Управног одбора, којим се одбија молба за поновљење дисциплинског поступка може се оптужени жалити у року од 14 дана на дисциплински суд Вакуфско-Меарифског Већа. Против решења дисциплинског суда Вакуфско-Меарифског Већа даљег правног лека нема.

§ 68.

Када се новом пресудом службеник ослободи или осуди на мању казну има му се накнадити све, што је по првој пресуди изгубио.

§ 69.

Пензионисани службеници Исламске Верске Заједнице одговарају дисциплински:

1. За дисциплинске преступе учињене док су били у активној служби;
2. За тешке повреде угледа њихова сталежа учињене у пензији;
3. За злочинство и нечасна дела за која је надлежан и редовни суд.

§ 70.

Дисциплинске су казне за пензионере:

1. писмени укор;
2. умањење пензијских принадлежности највише до 20% кроз неко ограничено време или највише до 5 година;
3. губитак права на пензију.

§ 71.

За дисциплински поступак против пензионера надлежан је према положају у којем је пензионисан, дисциплински суд Управног одбора односно Вакуфско-Меарифског Већа. Поступак је исти као и за активне службенике. Место старешине заузима старешина власти код које је пензионер служио у време пензионисања.

V. Престанак службе.

§ 72.

Службени одношај између службеника и Исламске Верске Заједнице разрешује се:

1. кад службеник постане телесно и душевно неспособан;
2. отказом службе од стране службеника;
3. ако је службеник дисциплинском пресудом осуђен на казну стављања у пензију или отпуштањем из службе;
4. ако је судском пресудом осуђен на казну, која повлачи за собом губитак службе;
5. ако падне под старатељство или стечај;
6. ако иступи из држављанства Краљевине Југославије;
7. кад наврши 65 година живота у колико није друкчије одређено специјалним законом и прописима или буде раније пензионисан;
8. смрћу службеника.

§ 73.

Сваки службеник може добровољно напустити службу или мора службу отказати. У томе случају губи право на пензију и на повраћај приноса

из пензионог фонда. Отказни рок, који је одређен у § 38 вреди и за службенике, који добровољно остављају службу с тиме, да је за дефинитивне службенике отказни рок три месеца.

§ 74.

Оставка и молба за пензионисање подноси се непосредном старешини писмено.

Телесна и душевна неспособност за службу мора се доказати лекарским уверењем два лекара, које одређује Управни одбор Вакуфско-Меарифског Већа. Од ове двојице лакара мора један бити у државној или самоуправној служби.

§ 75.

Одлуку о престанку службе било да се њоме службеник отпушта или пензионише доноси власт, која је надлежна за постављање дотичног службеника. Против ове одлуке може се службеник жалити Вакуфско-Меарифском Већу у року од 14 дана. Против решења Вакуфско-Меарифског Већа даљег правног лека нема изузам случаја ако је само Веће дотичног службеника поставило. У овом потоњем случају остаје им редован пут правде.

§ 76.

По престанку службе не може службеник сам напустити дужност већ мора бити надлежно разрешен.

Право на принадлежности активног службеника има службеник до краја месеца у коме је разрешен службе.

§ 77.

Службеницима, којима је оставка уважена по њиховој молби ако буду доцније примљени у службу признаће се време проведено раније у служби Исламске Верске Заједнице за напредовање и за пензију.

VI. Пензије.

§ 78.

За службенике Исламске Верске Заједнице на подручју Вакуфско - Меарифског Већа у Скопљу оснива се пензиони фонд. Из овог ће фонда, чим достигне потребну висину, да може са својим приходима удовољити својим обавезама, исплаћивати пензије службеника и њихових породица. До тога времена плаћа им Исламска Верска Заједница на подручју Вакуфско-Меарифског Већа у Скопљу из својих срестава пензије и додатке што им припадају по овој Прагматици.

Пензионим фондом руководи Управни одбор Вакуфско-Меарифског Већа у Скопљу, а заступа га Вакуфски Директор.

§ 79.

Право на пензију имају само дефинитивни службеници и њихове породице под условима ове Прагматике.

§ 80.

Право на личну пензију стиче стални службеник даном када је навршио десет година непрекидне службе као службеник Исламске Верске Заједнице, ако му није нарочитим одобрењем Вакуфско-Меарифског Већа што друго признато.

§ 81.

У пензију се рачуна дефинитивним службеницима Исламске Верске Заједнице време проведено у привременој служби, у војној служби за време рата и време нарочитим одобрењем Вакуфско-Меарифског Већа признато, које је проведено у државној или самоуправној служби или у слободној професији.

Дефинитивном службенику, који буде у вршењу службе без своје кривње телесно и умно по-

вређен тако, да постане неспособан за службу рачуна се у пензију осим времена што га је провео у служби, још даљних десет година.

§ 82.

Право на породичну пензију стиче удова иза умрлог службеника и његова законита деца ако је имао барем десет година службе, које се рачунају у пензију.

§ 83.

Право на пуну пензију стиче дефинитивни службеник након тридесетпет година службе.

Пре навршене тридесетпете године службе може се службеник по званичној дужности ставити у пензију ако је навршио 60 година живота, а има се службеник ставити у пензију:

1. По молби ако је навршио 60 година живота, ако што друго није одређено законом о избору Реис-ул-улеме од 4. јуна 1930 године;
2. По молби или по званичној дужности, ако услед телесне и душевне болести постане неспособан за рад;
3. Ако буде дисциплинарном пресудом осуђен, да се стави у пензију;
4. По званичној дужности ако је навршио 65 година свога живота.

§ 84.

Од пензијског основа т. ј. од месечне плате припада пензионисаном службенику за првих десет година службе 50%, а за свако даљње пола године 1% тако, да за 35 година службе добије потпун пензијски основ као пензију. Започето пола године рачуна се као потпуно.

§ 85.

Од положајног и личног додатка на скупоћу припада пензионеру након десет до двадесет го-

дина у пензију урачунљиве службе 40%, након 20 до 30 година службе 70%, а након 30 година службе 90%.

§ 86.

Породична пензија припада удови и законитој деци активног и пензионисаног службеника на једнаке делове и то удови до њене преудаје или смрти а деци до навршене 20 године живота. Више жена једног службеника рачунају се као један члан породице.

§ 87.

За рачунање породичне пензије основ је лична пензија службеника, коју је имао у часу смрти или би имао да је у том часу пензионисан.

Породицама службеника, који буду без своје кривице на службеном посулу повређени и умру од те болести признаће се као основ за пензију колико би службеник имао када би у часу смрти имао још десет година службе.

§ 88.

Породична пензија одређује се овако:

Једно лице добива 60%, два лица 70%, три или више лица 90% од пензијских принадлежности, које би умрлом службенику припадале да је у време смрти био пензионисан.

Код више лица породична пензија дели се на једнаке делове.

§ 89.

Количина личне пензије одређује се службенику истом одлуком, којом се пензионише, породична пензија удове и деце одређује се по службеној дужности у року од месец дана иза смрти службеника.

Пензијске принадлежности теку од првог дана

наредног месеца у ком је наступио случај да се пензија одређује.

§ 90.

Из породичне пензије не могу се наплаћивати дугови умрлог службеника.

§ 91.

Службеници губе право на личне и пензијске принадлежности:

1. губитком држављанства;
2. пресудом редовног или дисциплинског суда;
3. добровљним иступом из службе;
4. прелазом из Ислама у другу веру или смрћу.

§ 92.

Удова губи право на породичне пензијске принадлежности:

1. преудајом;
2. губитком држављанства;
3. пресудом редовног суда, под коју спада и пресуда о неморалном владању;
4. Примање државне, самоуправне или приватне службе;
5. Прелазом из Ислама у другу веру или смрћу.

§ 93

Деца губе право на личну и породичну пензију:

1. кад наврше 20-ту годину живота, женска деца и пре ако се удају;
2. Губитком држављанства;
3. Примање државне, самоуправне или приватне службе или место питомца док служба траје односно док се као питомац налази;
4. Прелаз из Ислама у другу веру или смрћу.

§ 94.

Удовици не припада пензија ако је брак склопљен након истека календарске године у којој је службеник навршио 50 година живота, или ако је брак у часу смрти службеника био правовољано растављен или је мужа без оправданог разлога оставила и до његове смрти није с њим заједно живела.

§ 95.

Решење о праву на пензију и о висини доноси Управни одбор Вакуфско-Меарифског Већа.

Против решења Управног одбора може се странка у року од 14 дана жалити Вакуфско-Меарифском Већу.

Против решења Вакуфско-Меарифског Већа даљег правног лека нема.

VII. Прелавна наређења.

§ 96.

Чим ова прагматика стане на снагу стављају се службеници Исламске Веске Заједнице на подручју Вакуфско-Меарифског Већа у Скопљу на расположење, осим оних, којима је Уставом Исламске Веске Заједнице зајамчена сталност или су постављени након ступања у крепост Устава.

§ 97.

Службеници којима је §-ом 98 и 116 Устава Исламске Веске Заједнице, зајамчен минимум принадлежности сврстаће се у звањима одговарајућу групу према овој Прагматици, па ако им са највишим степеном не достижу принадлежности зајамчени минимум, даје им се додатак до висине тога минимума.

За будуће периодске повишице смањује се овај допунски додатак тако, да временом буду принадлежности ових службеника изједначене према прописима ове Прагматике.

Овај исти поступак важи и за службенике, који су постављени након ступања на снагу Устава Исламске Веске Заједнице.

Службеницима наведеним у овом §-у, који уживају сада мање припадају, чин (звање), као и пензијске обавезе, које преузима Исламска Веска Заједница.

§ 98.

Најдаље у року од шест месеци од дана одобрења ове прагматике по г. Министру Правде превешће се службеници Исламске Веске Заједнице на подручју Вакуфско-Меарифског Већа у Скопљу на ову Прагматику и о томе сваком поједином службенику издаће се без наплате какве таксе решење, у коме ће стајати од када, какве и колике принадлежности припадају, чин (звање), као и пензијске обавезе, које преузима Исламска Веска Заједница.

Против овог разврставања имаде право жалбе службеник у року од 14 дана Вакуфско-Меарифском Већу.

Пригодом овог разврставања и у истом року Управни одбор Вакуфско-Меарифског Већа и Улема Меџлис донеће одлуку, који ће се службеници постављени пре ступања у крепост Устава Исламске Веске Заједнице и даље задржати у служби, а који пензионисати, или отпустити из службе, о чему ће им се издати решење против кога се могу жалити у смислу § 103 Устава Исламске Веске Заједнице Вакуфско-Меарифском Већу, чија је одлука извршна.

§ 99.

Службеници, који су већ навршили 35 година активне службе односно 65 година живота имаду се пензионисати најдаље у року од 6 месеци чим

ова Прагматика ступи на снагу у колико није друкчије одређено Законом о Избору Реис-ул-улеме и т. д. у колико имају право на пензију.

§ 100.

Ова Прагматика ступа на снагу за 6 месеци након усвојења исте по Вакуфско-Меарифском Већу у Скопљу и одобрења по Господину Министру Правде, те престају од тога дана важити сви до садањи прописи о правима и дужностима службеника Исламске Верске Заједнице.

§ 101.

Прописи ове Прагматике могу се допунити и изменити по прописима Устава Исламске Верске Заједнице.

Допуне и измене не могу тангирати већ стечена права службеника, који су их постигли на основу ове Прагматике

Предњу Прагматику усвојило је Вакуфско-Меарифско Веће на својој сједници од 16. маја 1932. године.

Скопље, 16. октобра 1932. год.

Број 1796/32

Директор,

Х. М. Ребац с. р.

На основу одредбе § 100 Устава Исламске верске заједнице Краљевине Југославије

О Д О Б Р А В А М:

ову службену Прагматику службеника Исламске верске заједнице на подручју Вакуфско-Меарифског Већа у Скопљу.

Број 105.411

20. октобра 1932. год.

Београд

Министар Правде,
др. Шуменковић с. р.

Вакуф бр. 55

Број 105.411
20. октобра 1932. год.
Београд